

Békessy Béla vívómester

Békessy Béla (Debrecen, 1875. november 16. - Volhínia, Ukrajna 1916. július 6.) olimpiai ezüstérmes vívó, honvédtiszt, főhadnagy

Borsody László és Italo Santelli tanítványa.

A Magyar AC (Magyar Atlétikai Club, (MAC)) vívója volt. Kezdetben törvívásban versenyzett, de miután első nyilvános szereplésekor, 1902-ben a Szegedi Vívó Egylet nemzetközi versenyén kardvívásban negyedik lett, kard- és törvívásban is szerepelt. Az 1900-as évek elejének kimagasló tudású vívója, és a magyar vívás nemzetközi tekintélyének egyik megalapozója volt. 1902-től hat egymást követő alkalommal megnyerte a magyar kardvívó bajnokságot. 1907-ben megnyeri a budapesti díjlovaglás „A” csoportját Álmos nevű lovával. Ekkor a király tiszteletdíját is elnyerte. 1904-ben esélyesként indulhatott volna a nyári olimpiai játékokon, I. Ferenc József azonban a közös hadsereg tagjai számára megtiltotta a magyar színekben való versenyzést, így Békessy Béla és a szintén esélyes kardvívó honvédtiszt, Mészáros Ervin nem utazhatott el St. Louisba. Legnagyobb sikerét harminchét évesen érte el, az első olimpia, amelyen indulhatott, a stockholmi, 1912. évi nyári olimpiai játékok volt. A csapatversenyeken nem szerepelt, de mindhárom fegyvernem egyéni versenyén indult és kardvívásban a négyszeres olimpiai bajnok Fuchs Jenő mögött a második helyet szerezte meg.

Békessy Béla

Versenyekekre való felkészülési időszakban 5-6 órát vívott. Félelmetesen erős és gyorskezü vívó volt és bámulatos tempó érzéke volt. Egyike a korszak azon vívóinak akinek csak barátai voltak.

A huszárságnál szolgált, legmagasabb rendfokozata százados volt. Az első világháborúban vesztette életét.